

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1604

Martyrivm Insigne S. Sabini: Ex eo quod est per Metaphrasten. Passus est
in persecutione Diocletiani, sub Ariano Præfecto.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42667

tyris Procopij, in locum quendam (quem Sacrum appellant) illatum est. Vbi multi fidelium, meritis & virtutibus eius, clarissima à Deo beneficia perceperunt. Dæmoniæ, Paralytici, Cæci, Claudi, & maximis morborum languoribus oppressi, sanitatis beneficium consequuti sunt. Chyrographum flagitiosis actionibus plenum, cum arca obsignatum admoueretur, atque iterum receptum esset, sic omnibus apparuit, ac si nihil unquam in eo fuisset scriptum; prorsus ut Apostolicam potestatem ex huius arca manantem cuncti mirarentur. Postquam autem anno integro in sancti martyris Procopij templo commorasset, nè noua semper confluentium turba preces eorum, qui rem diuinam ibidem faciebant, impediret, tandem ad monasterium eius delatum fuit.

Miracula ad
S. Sepulcrum.

Transfertur
ad suum mo-
nasterium.

Vid: Cæsa. **MARTYRIUM INSIGNE S. SABINI:**
Baronij. Ex eo quod est per Metaphrasten. Passus est
not. in mar- in persecutione Diocletiani, sub Ari-
tyr. Rom. no Præsæcto.

11. Martii.

Sabinus
Hermopoli
Princeps.

CUM Aegyptus cum reliquis orbis partibus
crudeli Imperatoris Diocletiani edicto,
grauissimis persecutionum procellis in-
uolueretur; Sabinus quidam Hermopoli Princeps
illustri loco natus, & religionis Christianæ cul-
tor egregius, in ea rerum perturbatione à ciuitate
discessit, & in angusto domicilio, cum alijs qui-
busdam pietatis studiosis, die nocteque ieiunijs
& precibus incubuit. Cum verò celebre admo-
dum eius nomen in ore omnium versaretur, & à
sceleratis hominibus ad necem quæreretur, mendicus
quidam, qui multis frequenter ab eo bene-
ficijs affectus fuerat, nefarij lacelli cupiditate
hanc

hanc ei mercedis gratiam rependit, vt sanctum virum per summum scelus & fraudem inimicis proderet. Latitabat vir sanctus tota mente rerum diuinarum contemplationi intentus in domuncula; cum scelerati milites quasi aliud agentes fores pulsant, moxque reſerato ostio, magna vi irruūt, Sabinumq; grauissimo catenarum pondere oneratum, ad Præfectum pertrahunt.

Vinctus ad Præfectum trahitur.

Præerat tunc Hermopoli cum potestate summa Arianus quidam, cuius iniquo tribunali vt oblatas est, magna constantia & Christiano pectore digna, refutata scelerata Deorum superstitione, fidei suæ rationem comprobauit, & tanta verborum vi in impietatem inuectus est; vt Præfectus homo nefarius acri indignatione commotus, in armamētario eum suspendi, & crudelibus, valde supplicij laniari iusserit. Crudele sanè spectaculum. Membra frustra concisa, in terram decidebant, cum Præfectus inquit, Vellentè dijs immolare, vel grauiora adhuc tormenta subire? Cui Sabinus, o te miserum, inquit, si hæc, quæ ad tempus sunt tormenta ita extimescenda existimas, quid non magis supplicia illa improbis & sceleratis in omni seculorum æternitate à Christo te-
su Iudice incorrupto constituta perhorrescis?

Suspenditur, & crudeliter cæditur.

Præclara sententia.

Aderat fortè crudeli spectaculo vnus ex aduocatis, Bisambo nomine, qui atrocitate supplicij obstupescit: Domine, inquit ad Præfectum, animam agit, iamque à mente planè discessit. Sabinus autem hoc audito, magna protinus voce. Quid, inquit, Tu me mentis compotem non esse dicis; Absit à Deo qui me fluxit formauitque, vt me vestris supplicijs vinci, & à mentis ratione diuelli patiatur. Arianus multo magis viri fortitudinem admiratus, Antinopolim eum duci iussit.

Admirabilis fortitudo martyris.

N n n 5 Ipse

Ducitur An-
tinopolim.

Ipsē verò cōscensa naui subsequutus est. At Christi martyr Antinopolim delatus, ut primum nudis membris in medio certaminis loco constitutus, à circumstante populo (qui illi insulsiſſima quadā dicacitate minas & supplicia intentabat) intellexit, Præfectum iter nauigio accelerare, protensis in cælum manibus, supplicibus à Deo precibus contendit, ut assiduis maris tempestatibus perfidus iactaretur, nec prius portum aspiceret quam vel inuitus Christi veri sempiternique Dei nomen confiteretur. Vix orationem compleuerat, cum venti diuersis coorti plagis, in cuius perniciem conspirare videbatur. Præfectus tempestate in singula momenta crescente, non dubia coniectura, Sabini eam virtute excitatam dixit. Quare ne quicquam diutius cum fluctibus certandum statuit, sed retrò vndè conscenderant, vela dari mandauit. Sed cum nec id quidem ex voto succederet, ac frustra magister fluctus euitare, portumque petere contenderet, socias naues magno clamore admonuit, ut qui prima Antinopolim contingeret, Sabinum adiret, & periculum in quo versabatur, nunciaret. Sabinus, qui adhuc vinculis constrictus supplicij seruabatur, se, inquit, & Præfecto significare, non prius eum ad portum peruenturum, quam gloriosum Christi veri & sempiterni Dei nomen scripto ad me misso confiteatur. Scelestus quamuis amentia & furore disrumperetur, cum tamen præsentem mortis imaginem iam iam ob oculos versantem videret, scripsit in hæc verba; Vnus est Deus Sabini, Christus Iesus, post quem non est alius, & mox optata tranquillitas amissam salutis spem restituit.

Ut autem homo nefarius urbem ingressus est, mentis furore occæcatus, Sabinum tribunali suo

Præfectus
fluctibus iactatur.

Præfectus
cogitur
Christum
confiteri.

fisti iussit, & ait. Tu quidem hactenus viribus tuis
 magica arte constatis, ad libidinem tuam in nos
 usus es. quare nunc & ego, si quid possum profe-
 ctio in te id exercebo. Et statim inflammato ocu-
 lorum intuitu furorem spirans, quatuor eum pa-
 lis quaternis funibus constringi iussit, deinde ro-
 tidem ad motis facibus latera ventremque exuri.
 Horrendum dictus; carnes martyris instar cera
 liquefactæ, defluebant, nec tamen ullam doloris
 vocem edere auditus est. Præfectus ingenti stupore
 oppressus, Ecquid est hoc? inquit. Quænam ho-
 minem hunc spes relicta manet? Nec supplicia
 perhorrescit, nec mortis formidine terretur. Ac-
 celerate igitur, & in flumen immani saxi ponde-
 re oneratum demergite. Hac mortis lata senten-
 tia, martyr incredibiliter spe sempiternæ salutis
 exultavit, & insigni orationis grauitate in vltimo
 illo certamine cunctos qui aderant Christianos,
 ad fidei constantiam & virtutis amorem hortatus
 est. Postremò cum sublatis in cælum oculis exi-
 mia sanctitatis significatione orationem com-
 pleuisset; Tertia, inquit, ab hinc die corpus meum
 in terram subductum reperietis. Volo autem
 vos ipsum cum hoc saxo sepelire, vt sempiterna
 prædicatione diuinum numen, cuius virtute de
 impietate victoriam consequutus sum, celebra-
 tis. Hæc vbi dixit foelici agone consumma-
 tus est. Corpus autem post triduum opti-
 mis vnguentis conditum, cum summo
 fidelium gaudio, propè ciuita-
 tem sepultum fuit.

Horribile
 supplicium.

Hortatur
 Christianos
 ad constan-
 tiã fidei.

Proicitur
 in flumen.

VITA